

Sygn. akt V GC 715/13 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Karolina Krzemińska
Protokolant:	sekr.sądowy Joanna Linde

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2014 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa: K. K.

przeciwko: (...) Sp. z o.o. we W.

o zapłatę 6.201,61 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 22.11.2013 r. sygn. akt V GNc 1943/13, który utracił moc w całości

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.201,61 zł (sześć tysięcy dwieście jeden złotych sześćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 2.135,58 zł od dnia 04 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty,

- 1.784,51 zł od dnia 05 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty,

- 1.093,68 zł od dnia 07 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty,

- 1.187,84 zł od dnia 08 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.467,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 1.200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V GC 715/13 upr

UZASADNIENIE

Powódka K. K. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo – Usługowa (...) K. K. wystąpiła z powództwem w postępowaniu nakazowym przeciwko (...) sp. z o.o. we W. domagając się zasądzenia kwoty 6.201,61 zł wraz z odsetkami szczegółowo w pozwie opisanymi. Wniosła ponadto o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.400zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że pozwana zamówiła u powódki artykuły spożywcze wskazane w fakturach vat dołączonych do pozwu na łączną kwotę 6.322,68 zł, która w wyniku korekty faktur obniżona została do kwoty dochodzonej pozwem. Powódka wykonała swe zobowiązania dostarczając pozwanej towar, co do którego pozwana nie zgłaszała jakichkolwiek zastrzeżeń. Pozwana nie uiściła należności za zakupiony towar w terminach określonych w fakturach vat, pomimo skierowanego do niej wezwania do zapłaty.

Zarządzeniem z dnia 22.11.2013r. sprawa skierowana została do rozpoznania w trybie postępowania upominawczego.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22.11.2013r. w sprawie VGncupr 1943/13 Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy zasądził od pozwanej kwotę dochodzoną pozwem wraz z odsetkami oraz kosztami procesu w kwocie 1.280 zł.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana wniosła sprzeciw, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przypisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że powód nie udowodnił swojego roszczenia albowiem nie przedłożył dokumentów WZ dotyczących wydania pozwanej towaru. Pracownicy pozwanego, którzy zamawiali towar oraz podpisywali faktury vat nie posiadali pełnomocnictw do składania oświadczeń woli w imieniu pozwanego. Ponadto nie można zidentyfikować osób, które te faktury podpisały. Pozwany wyraził również wolę zawarcia ugody.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 08.04.2014r. sąd oddalił zawarty w sprzeciwie wniosek o ustanowienie dla pozwanej pełnomocnika z urzędu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony postępowania są przedsiębiorcami.

okoliczności niesporne

a nadto

dowód: - wydruk z CEIDG powódki - k. 7 akt,

- informacja z KRS pozwanej – k. 9-13 akt

Począwszy od listopada 2012r. pracownicy pozwanej telefonicznie zamawiali produkty spożywcze u przedstawiciela handlowego powódki, z którym ustalali również ceny poszczególnych asortymentów. Towar następnie przywożony był do sklepu pozwanej przez pracownika powódki, zaś jego odbiór kwitowany przez pracowników pozwanej na fakturze vat przywożonej wraz z towarem. Powódka nie wystawiała dokumentów WZ.

Za zamówione i dostarczone w opisany powyżej sposób towary powódka wystawiła 20 faktur vat, za które pozwana zapłaciła.

Powódka sprzedała również pozwanej artykuły spożywcze za kwoty:

- 2 256,65 zł co stwierdzone zostało fakturą vat nr (...) z dnia 30.11.2012r.,

- 1 784,51 zł, co stwierdzone zostało fakturą vat nr (...) z dnia 01.12.2012r.,

- 1 093,68 zł, co stwierdzone zostało fakturą vat nr (...) z dnia 03.12.2012r.,

- 1 187,84 zł co stwierdzone zostało fakturą vat nr (...) z dnia 04.12.2012r.,

Termin płatności w/w faktur ustalony został na 3 dni od daty ich wystawienia.

Powódka dokonała również korekty faktur vat wystawionych uprzednio, w związku z czym pozostała do zapłaty należność w wysokości 6.201,61 zł

dowody: - faktury vat oraz korekty faktur vat – k. 14-24, 95-111

akt,

- wyciąg z rachunku powódki – k. 67-68 akt,

- historia rozliczenia – k. 69-70 akt,

- zeznania świadka K. M. – k. 113v akt,

- zeznania świadka Z. P. – k. 113v-114 akt

Pismem z dnia 10.06.2013r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty w/w kwoty, jednak bezskutecznie.

dowód: - wezwanie do zapłaty - k. 25 -26akt,

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z treścią art. 535 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W przedmiotowej sprawie powódka poprzez zeznania świadków K. M. oraz Z. P. a także dowody z dokumentów w postaci f-r vat wykazała zarówno fakt zawarcia przez strony umowy sprzedaży jak i dostarczenie przez siebie towarów, których umowy te dotyczyły. Sąd dał wiarę zeznaniom w/w świadków albowiem były one jasne i logiczne a nadto wzajemnie ze sobą korespondowały. Za wiarygodne sąd uznał również dokumenty przedłożone przez powódkę.

Powyższe fakty skutkowały powstaniem po stronie pozwanej obowiązku zapłaty ceny kupna. Wysokości tej ceny Sąd ustalił na podstawie f-r vat przedłożonych przez powódkę.

Zarzut pozwanej dotyczący braku umocowania jej pracowników do składania oświadczeń woli w imieniu pozwanej był niezasadny.

Zgodnie bowiem z treścią art. 95 § 1 kc z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych albo wynikających z właściwości czynności prawnej, można dokonać czynności prawnej przez przedstawiciela. Pełnomocnictwo - z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie - może zostać udzielone przez każde zachowanie się mocodawcy, które wyraża w sposób dostateczny taką jego wolę (art. 60 k.c.), może ono zostać udzielone zarówno w sposób wyraźny, jak i dorozumiany (por. wyr. SN z dnia 8 maja 2003 r., II CKN 46/01, Lex nr 121714; wyr. SA w Katowicach z dnia 3 lipca 1993 r., I ACr 232/92, OSA 1993, z. 7, poz. 47 oraz z dnia 24 sierpnia 1995 r., I ACr 410/95, TPP 2003, nr 4, s. 107; J. Kowalska, Uwagi na temat pełnomocnictwa dorozumianego, Palestra 2010, z. 11-12, s. 114 i n.).

Zakres umocowania udzielonego w sposób dorozumiany wynika ze znaczenia, jakie na gruncie przyjętych w stosunkach danego rodzaju zasad przypisuje się zachowaniu mocodawcy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 3 lipca 1992 r., I ACr 323/9, OSA 1993/7/47).

Powódka poprzez przedłożenia wystawionych uprzednio faktur vat wraz z wyciągiem z konta i historią rozliczeń – wskazującymi na fakt zapłaty za nie przez pozwaną wykazała, iż pozwana w pełni akceptowała zarówno sposób

dokonywania zamówień jak i potwierdzania odbioru towarów. Skoro bowiem pozwana w toku wcześniejszej współpracy płaciła za towary zamawiane przez swych pracowników i przez nich odbierane, to uznać należało, że umocowała ich w sposób dorozumiany do dokonywania tych czynności.

Pozwana nie złożyła zaś żadnych dowodów świadczących o odmiennym stanie rzeczy.

W związku z opóźnieniem w zapłacie, powódce na podstawie art. 481§1 i 2 kc należne były również odsetki ustawowe, które zasądzono zgodnie z żądaniem mając na uwadze terminy płatności wskazane w fakturach vat.

Mając powyższe względy na uwadze orzeczono jak w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 kc. Na koszty poniesione przez powódkę składały się : opłata od pozwu w kwocie 250 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 1.200 zł ustalone na podstawie §6 ust.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.02.163.1349 ze zm.). Sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika o zasądzenie wynagrodzenia w wysokości dwukrotności stawki minimalnej albowiem nie przemawiał za tym ani nieskomplikowany charakter sprawy, ani też wkład pracy pełnomocnika (dwa pisma procesowe i jedna rozprawa).